

05 (40.71 57) 40r

J O V E N T U T

Periòdic Infantil + + Surt cada 15 dies

PREU: 15 cèntims

ANY I

Figueres, 7 de Març de 1934.

NÚM. I

Qui som i on anem

QUAN els joves senten bullir dintre seu la flama d'uns ideals, quan aquests joves són esportius, quan aquests joves són decidits, neix el fruit d'aquesta barreja, que serà un periòdic com el nostre o millor. Millor, i em refereixo a la formació, perquè, esteu-ne segurs, els que el facin no podran pas posar-hi més voluntat, més ganes de fer-ho bé. Nosaltres, al presentar-nos avui al públic li diem clarament i sense gaires embuts.

Aquí tens el fruit dels nostres afanys; nosaltres perseguim, amb aquest quinzenari, dues coses principals: una Catalunya forta i una Catalunya culta. Per què el primer sigui una realitat ens cal practicar l'esport; perquè el segon no sigui solament un somni és precis que ens hi esforcem tots nosaltres: ciutadans, mestres i deixebles. Així doncs avui nosaltres assegurem

formalment que si no ens manca el teu ajut, reeixirem en els nostres propòsits.

No us cregueu, per això, que tot siguin roses en el nostre camí; hem trobat davant nostre l'home que us mira amb aquella cara de compassiu y us diu sense pensar que mata les vostres més cares il·lusions: No fareu res! Hem trobat el noi que ja no ve a estudi i que es creu ésser ja un home i que ens diu també amb cara de perdonavides: Fracassareu!. Hem trobat... Però res, val més deixar-ho córrer. Que n'hi hagi prou amb que tothom sàpiga que nosaltres continuem amb ganes de treballar i que, com ja hem dit, si el públic ens ajuda, aquest quinzenari continuarà per un temps indefinit.

I ara, passem a ocupar-nos de l'estructura interior del periòdic.

Per aconseguir una pàtria

culta ens cal no deixar mai de recó els assumptes de l'escola, i per això, el nostre diari hi dedicarà atenció preferent. Hi haurà els articles de fons que recolliran les notes més candents de l'actualitat deixant sempre de banda la política, hi haurà una pàgina completament esportiva, hi haurà, també, una plana d'humor, i organitzarem, perquè és mantingui sempre viu l'entusiasme, diversos concursos escolars dels quals ja parlem a un altre lloc.

Això serà el nostre diari, que ha d'ésser, també, el teu, llegidor amic, i, si algú, avui, al veure't amb aquest periòdic a la mà et diu, amb aquell somriure que empren sempre els esperits que no poden comprendre que un es sacrifiqui pels altres:

Però on aneu, què voleu fer, qui sou? contesteu-li decidits i amb optimisme.

Som joves i anem endavant!

J. PALLAC

Un cas d'honradesa

En les classes més humils de la societat actual s'hi veuen ben sovint casos d'honradesa molt remarcables— deia el Sr. Bonmar, conegut negociant de robes als seus amics amb els quals es reunia cada dia per fer un xic de tertulia. Ara deurà fer dos anys, jo, en companyia de la meva família, vaig sortir de viatge cap a la capital de França.

En un dels hotels de 1.ª que tant abunden a aquella ciutat ens aposentàrem disposats a passar els 15 dies que teníem de lleure ben alegrament. A l'endemà d'haver arribat, quan jo em disposava a anar a passejar, al passar per l'hall de l'hotel vaig sentir que cridaven el nom d'un diari i al darrera un extracte d'una informació sensacional que es referia al meu país. Em giro i veig un marrec, d'aquests que tant abunden a la «Ville Lumière», pregonant el nom del rotatiu que tant m'havia «llamat l'atenció». El crido:— Té; torna'm el canvi, li dic, donant-li

un paper de 25 francs i prenent-li el diari dels dits.

—No en tinc, contesta. Esperis un moment que vaig a buscar-ne. I surt afuat a buscar el canvi. Confesso que dubtava si tornaria—remarcà el Sr. Bonmar— i més encara quan passen cinc minuts, deu, un quart, mitja hora sense que el xicot tornés. Per fi, convençut definitivament que no tornaria, me'n vaig anar.

Al cap d'una setmana, quan jo em disposava a pujar al cotxe que havia de portar-me a la Torre Eiffel, sento que em criden —Monsieur, monsieur— Em giro i veig el vailet aquell, amb el cap enbenat, content i rialler que em torna el canvi del paper de 25 francs.

—Però... li anava a dir jo.

—Si, ja ho veurà— fa ell sense deixar-me dir. Al venir jo amb el canvi l'altre dia una bicicleta em va clavar una trompada que em deixà sense sentits durant mitja hora.

Quan em vaig despertar el pri-

mer pensament fou per vós. Em vaig palpar i em vaig trobar el canvi intacte. Fins avui no m'he pogut llevar i ja ho veieu, aquí teniu la resta del vostre bitllet.

—Em vaig quedar com aquell que veu visions. No vaig tenir esma més que per fer: té, aquí tens els 24 francs i ací en van 25 més. I que et facin bon profit.

—No ho he pas fet per això, Sr., em contestà ell tot emocionat. Però, per ajudar a la meva mare, malalta, em vindran molt bé. Mercès, moltes mercès.

El vaig deixar marxar, tot mirant-lo com aquell que mira un sant. Avui m'arrepenteixo de no haver fet els possibles, per saber el seu domicili i no ajudar-lo més.

Amb tot, creieu que aquest fet m'emocionà fortament i que sempre me'n recordaré— acabà el Sr. Bonmar mentre s'eixugava una llagrimeta que se li escapava.

DIONIS

Esports

Torneig de Lliga

Breu comentari

Ha finalitzat el campionat de Lliga. A la primera divisió ha resultat campió l'Atlètic de Bilbao. Abans d'ahir es jugà la última jornada. A Sant Mamès el campió de Viscaia vencé al Ràcing de Santander en un partit emocionant i conquerint per tercera vegada el títol de campió de Lliga. Un altre dels partits interessants fou el Madrid-Espanyol a Barcelona, que acabà amb el resultat de dos a dos. En aquest matx destacà la tasca del migcentre espanyolista Solé, que torna estar en forma i el quals és un dels més fermes candidats al lloc de mig-centre de l'equip nacional. Així ho degué considerar el seleccionador Garcia Salazar, que, suposem, hi assistí. També jugaren molt bé els madridistes Lluís Regueiro, Zamora i Quincoces. Els altres partits foren de tràmit. El València sols empatà davant l'Arenes; l'Oviedo baté el Donòstia i el Barça, per no ésser menys, perdé a Sevilla, amb el Betis. El públic sevillà es preguntava si era aquell, l'equip que el diumenge abans havia guanyat l'Atlètic bilbaí, el campionissim. Ens deuen haver enviat un reserva, pensaven, i era molt disculpable la seva suposició, puix del Barcelona del dia de l'Atlètic al d'abans d'ahir, hi ha un abim.

L'únic jugador blau-grana que forní una bona actuació fou el defensa Zabalo. De totes maneres és ell qui ha de donar l'exemple, puix si l'han designat entrenador en substitució de Mr. Domy seria absurd que l'entrenador sigués el més dolent. El Barcelona es tindrà d'anomenar Penya Zabalo i a estones Zabalo-Vantolrà, car aquests dos jugadors són els únics que juguen com deuriem jugar tots els defensors del Barcelona. Els altres juguen bé en terreny de Les Corts, però en camp contrari es veu que es posen nerviosos i no toquen una pilota bé. Veurem si amb el canvi d'entrenador els xicots barcelonins ho faran millor. Ho celebrariem i ho desitgem per l'honor del fútbol català.

A la segona divisió ha conquerit el primer lloc el Sevilla, que l'any següent jugarà a la primera divisió passant l'Arenes a la segona. El partit més important fou el que es jugà a Sabadell entre el titular d'aquella divisió i el Sevilla. Aquest equip no es va emprar a fons, puix tenia ja assegurat el primer lloc i el partit acabà amb empat a dos gols. L'Atlètic madrilenà guanyà l'Alavés per 5 a gols a cap; el Celta perdé davant l'Ossasuna, l'Sporting enfront l'Irun i el Corunya vencé al Múrcia.

I, ara, a esperar el proper campionat d'Espanya per veure si els equips catalans forneixen una tasca més brillant que en el passat Campionat de Lliga.

R. COSTA

Crònica Local

U. Sportiva, 5 U. S. Girona, 0

El dia 25 del passat mes es va celebrar aquest partit en el terreny d'esports de la nostra ciutat.

Dominà tot el partit l'onze figuerenc, que forní una bona actuació. Badet marcà l'únic gol del primer temps al resoldre un batibull.

Al segon temps l'equip gironí s'imposà però els defenses figuerencs contingueren els atacs dels forasters i l'equip local tornà a dominar. Als deu minuts, Más marcà el segon gol aprofitant un centre d'en Dunjó, poc després el mateix jugador marcà el tercer punt. L'equip gironí decau i els nostres dominen intensament. Badet aconseguí el quart gol als 30 minuts i Bosc el quint de la sèrie als 40 minuts. Els amables jugadors de la ciutat del Ter varen voler regalar-nos un altre gol per fer la mitja dotzena, car el defensa tocà la pilota amb les mans dintre l'àrea, però el popular Jep els fastidià enviant la pilota a fora.

Acabà el partit amb el resultat de cinc a zero. Abans d'aquest partit es jugà un preliminar entre el Ràcing i l'Atlètic guanyant el primer per dos gols a un.

J. AUPÍ

Les piràmides d'Egipte

Egipte és un país situat a les riberes del Nil. No hi plou gairebé mai: si no fossin les aigües del riu seria un desert.

Però cada any, pel mes de Juliol, el Nil es desborda, i les seves aigües s'escampen per les terres d'Egipte. D'aquesta manera els terrenys de conreu es reguen i es fertilitzen. Això ha fet que desde temps remots hagi estat un país ric i civilitzat.

Fà quatre mil anys (4000) que a Egipte ja s'havien fet formoses ciutats i monuments grandiosos. Els més cèlebres de tots aquells monuments són les piràmides, que encara

es conserven. La més gran té 146 metres d'alçària (Cheops). Són fetes de grans blocs de pedra que en alguns indrets han estat desgastats per les arenes del desert que el vent hi ha rebutat.

A llur entorn només hi ha arena i pedres: no hi ha cap planta.

UN ESTUDIANT DE PRIMER CURS

Lliçó de Geografia

Tenim a l'escola un company, en Julià, que val un Perú. El Mestre, a voltes, l'envia d'instructor a una de les seccions dels més petitets i els explica les lliçons amb senzillesa i molta claredat. Sembla talment un mestre.

Un dia explicant Geografia davant d'un mapa-mundi, els deia:

La terra que habitem és quasi rodona. Te la forma d'una taronja, encara que ens sembli plana.

Tota la terra habitada es divideix en cinc parts, que són:

Europa, Asia, Africa, Amèrica i Oceania.

Europa, Asia i Africa formen el que s'en diu l'Antic Continent.

Amèrica, descoberta l'any 1492 per Cristófol Colon, forma el Nou Continent.

A l'Oceania se l'anomena Continent Novíssim.

Les ciutats més grans del món, són Londres, capital d'Anglaterra, i Nova York formidable ciutat dels Estats Units d'Amèrica.

La muntanya més alta es troba a l'Himalaia, a l'Asia.

El desert més gran és el del Sahara, que es troba a l'Àfrica.

A Amèrica hi corre el riu més caudalós del món, que és l'Amazones.

A l'Oceania hi ha l'illa més gran del món, que és l'Australia o Nova Holanda.

I en Julià els anava indicant, al mateix temps que explicava, la situació dels llocs esmentats en el mapa, i els nens hi posaven molta atenció i aprenien força.

JANET

Concurs de "Joventut"

Corregiu, si us plau, el següent text.

—Juanet sab que si desoboeix als seus pares i mestres comet una acció dolenta; el saber aixó fa que procuri ebitar aquells mençaments.

—Pere parla d'una faisó mol serena i aseñada: tots diuan que Pere és un noy de molt bon sentit

—Juana está malalte fa uns cuans dies; no pod jugar ni surtir de case, però és conforme: te paciència.

En el n.º vinent publicarem el nom d'aquells companys que enviïn l'anterior text corregit amb menys faltes.

XAVIER.

El càstig del mandrós

Els pares d'en Joan havien estat rics, però per culpa d'un negoci que al cap de familia va sortir-li malament, varen anar a raure a una barraca mal feta i més pobres que una rata.

La barraca era prop d'un riu que quasi anyalment inundava

tots aquells contorns. En Pau era mandrós a no poguer més.

Ell no es sabia avenir a aquella vida; acostumat a llevar-se a les «quinientes» com vulgarment es diu, no podia avenir-s'hi de cap de les maneres.

Un dia els seus pares havien anat a caçar herbes per fer una cura al garri que s'havia posat malalt. En Joan s'havia quedat al llit.

Al anar-s'en el seu pare li va dir:

—Joan, mira, llevat aviat que el riu pot creïxer i ja saps que creix molt ràpidament.

—No passeu cuidado, pare. Però tan aviat els seus pares varen ésser fora, ell que es gira de l'altre costat i s'adorm com aquell que no li haguessin dit res.

Però allò tan temut va arribar, el riu va creïxer i els contorns es varen inundar i, junt amb els contorns, es va inundar la barraca d'en Joan.

L'aigua va penetrar a la cambanya i va arribar al cuarto d'en Joan i tot pujant, pujant, l'aigua va cobrir el llit on dormia.

En Joan es va despertar tot esglaiat, i ell que es posa a de-

manar socors.

Sort que els pares el varen sentir i varen córrer a buscar el barquer del riu, el qual, amb la seva barca va poguer salvar a en Joan, que havia quedat mig ofegat.

Desde aquell dia en Joan es va llevar sempre aviat i va ésser el més llest de tota la rodalia.

Companys, no sigueu mandrosos; preneu exemple del que va passar a en Joan.

A. ROCA

Cançó d'anar a l'escola

Ja hi ha temps per fer tabola!
Ja hi rondarem pel carrer!
Au, companys, cap a l'escola!
Qui serà més matiner?
Senyor mestre ja ens espera
Amb el cor esbatanat.
Pel camí no fem tortera.
Siguem-hi ben aviat.
L'escola és la nostra guia
I ens il·lumina el camí.
¡Som-hi, doncs, amb alegria,
A la tarda i al matí!
Si algun noi vol fer «campana»,
Bé prou que s'ho trobarà.
La cultura ens agermana
I ens fa forts per a lluitar.
Ja hi ha temps per fer tabola!
Ja hi rondarem, pel carrer!
Au, companys, cap a l'escola!
Qui serà més matiner?

Fermí Palau i Casellas.

Els calçats

Canada

són els millors

Figueres

La tintoreria del carrer de Vilafant d'en

Ricard Aupi

s'ha traslladat al carrer d'Olot, n.º 12

Màxim de garantia i economia

Drogues, Queviures i Colonials a l'engròs

Francesc Guillamet Naspleda

Despatx: Prat de la Riba, 14 i 16

Telèfon, 51 R.

Dipositari exclusiu de l'acreditat

LLEIXIU CONILL

Concurs escolar

La nova que va donar el Sr. Pei als alumnes de la classe preparatòria els causà gran emoció i ganes d'estudiar. ¿Quina era la nova? Doncs molt senzill. La de fer una competició amb els companys de la classe elemental

La classe preparatòria, durant tota la setmana, només va fer que estudiar. S'ho va prendre a la valenta i es disposà a fer un paperàs.

En canvi els de classe elemental no s'ho van prendre tant en serio. Al contrari, potser massa refiats, s'ho prengueren molt a la fresca. No recorden o no volen recordar aquell conte de la llebre i la tortuga.

Arribà, per fi, el dissabte tan desitjat. A les deu en punt començà la competició de Geografia i Geometria.

En conjunt, tots ho feren força bé i portaren una lleugera avantatge de punts els de la classe preparatòria.

D'aquesta, els millors foren Joan Soler, P. Milla, J. Pineda, Joaquim Cané, Molinet Joan, Pararols Juli i algun altre. El demés de la preparatòria es veia que també havien estudiat, però faltats, potser, de tanta comprensió com els altres, no tingueren tant d'èxit.

De la classe elemental es veia que el que havia fet més era mirar el llibre un parell de vegades, però com que la seva intel·ligència, per raó de l'edat, és superior a la dels de la preparatòria, varen poder-se salvar d'un possible naufragi.

De l'elemental no hi hagué distingits, tots estigueren a un mateix nivell.

Per la nostra part felicitem a ambdós grups encara que, als de l'elemental els recomanem, per una altra vegada, una mica més de ganes d'estudiar. Sense estudiar és difícil fer res de bó.

UN GARLAIRE

Notes:

—En el seu primer n.º, Joventut saluda amb joia a tota la premsa, especialment els periòdics que, com ell, són fills d'intel·ligències joves.

—Joventut aprofita també aquesta ocasió per areiterar el seu agraïment als comerciants que s'han fet anunciar, ajudant, amb els seus cabals, a que el nostre quinzenari porti una vida més folgada. A tots, doncs, moltes mercès.

—Hem tingut el goig de saludar l'ex-condeixeble nostre Antoni de les Heres, el qual, després de 2 anys de sojorn a Fernando Poo es troba de nou entre nosaltres. Benvingut.

—Després d'unes llargues vacances s'ha reintegrat novament a les tasques escolars el nostre bon amic Esteve Cabrafiga. Per contra, hem de lamentar la baixa de l'excelent company i aprofitat estudiant en Lluís Frigola, el qual ha deixat definitivament l'escola per a posar-se a treballar.

—Els nostres estimats condeixebles Josep i Joaquim Vinyes passen per la grossa pena d'haver vist morir el seu volgut pare. Ho sentim amb tota l'ànima i els desitgem la necessària conformació per a soportar una tan forta desgràcia.

—Durant el mes de febrer han sabut la lliçó tots els dies, sense fallar-ne ni un, els alumnes Ferrer Vicenç, Puig Joan, Alabert Josep, Basil Paquita, Camps Amanda i Lluís Frigola.

Els felicitem corament i esperem que tots plegats sabrem trobar estimul en el seu exemple remarcable.

—El nostre Mestre ha rebut ja els temes que han de servir de base per a l'exercici de composició que l'Ajuntament de Figueres organitza

amb motiu del tercer aniversari de la República.

No cal dir que nosaltres, cas de concorre-hi, com suposem, farem tots els possibles per a quedar bé i assolir algun dels 12 premis que s'anuncien.

—En el transcurs dels 2 darrers mesos han acabat els estudis de Comerç en el nostre Col·legi, els nostres condeixebles Emili Domènec, Josep Mercader, Joaquim Sagols i Salvador Faro.

Ho celebrem i esperem que tindran ocasió de palesar els seus coneixements arreu on exerceixin.

—Durant la finida setmana els alumnes que resolgueren més proforen:

Del grau preparatori: Ventós R. Ymbert E. Costa P. Mauné F i Bartrina. Del grau elemental: Camps A, Comes M, Alabert J, Carreras P. i Canet J.

Del grau superior: Falgarona Josep, Vidal F, Ferrer V. Aupí J. Vilagran Ll, Alegri F i Cairó J.

Enhorabona i que l'entusiasme perduri es propagui.

Tribuna lliure

Assabentem als nostres llegidors que, desde el n.º vinent, hi haurà una secció de col·laboració sota aquest mateix titol. Demanem a tot hom que vulgui col·laborar-hi, que trameti l'original abans del dia 15.

Avisem, però, que reproduïrem només el treballs que ens semblin millors i que estiguin més a l'abast de la comprensió infantil.

P I E R R E
Perruquer de senyores

Tel. 23 Figueres

Col·legi EMPORDANÈS

Primera Ensenyança

i

Conferències

Farmàcia**Deulofeu****Figueres**bomboneria selecta
queviures fins**jacint bosc**

rambla, 9

portella, 9

xocolates de les millors
marques per als vostres berenars**LLIBRERIA CANET**

LA CASA DELS DIARIS

s'ha traslladat a la rambla, 7

(al costat del rellotge)

Subscripció i venda de diaris,
revistes i llibres**Un home elegant que vul-
guí plaure no té mi-
llor amic que el seu
sastre.****I el sastre d'un home ele-
gant s'ha de nomenar****P U I G - P A R I S****FIGUERES****Sastreria****G O U**carrer President Macià, 28 **Figueres***Lola Cos Roget**Lliçons d'Anglès, Francès, Català,**Taquigrafia, Mecanografia**Traduccions i còpies a màquina*

Pt. Macià, 54

FIGUERES**Compreu un rellotge a la****Casa VARELA****i no fareu mai tard enlloc****carrer Pt. Macià, 5****Marian Basil**

mestre d'obres

Magatzem de Merceria

Jaume Miravittes

Rambla, 8 Figueres

Pt. Macià, 12

Figueres